

FRAM KAMERATER mai 77

Enhet på klassekampens grunn

LEDER ::::::::::: ::::::::::: s.2
 VÅR KAPSSAMBADET NOREG -KINA ::::::::::: s.5
 FRA TIDA TILHØRER UNGDOMMEN ::::::::::: s.6
 STORTINGSVALGET : ::::::::::: s.8
 . RS -OPPSUM RING ::::::::::: s.9
 DS/TRØNDELAG: FORDOBLIG AV MEDLEMSTALL I 1977! s. 10
 STORTINGSVALGET 1977 s. 13

FRA REDAKSJONEN.

Neste nr. av FK skal konsentreres om årsmøtebev.
Det er viktig at kameratene kommer med stoff på
saker som det har ståt motsigelser på i perioden
-Hustadstreiken, arbeidet i fagforeninga, kvinnekampen,
arbeidsmetoder etc.

De e nr. skulle starte en diskusjon om Hustadstreiken.
Dessverre måtte innlegget om streiken omskrives p.ga
teknisk svikt i trykken. Det kommer da i neste nr.

Frist for stoff til neste nr. er 20. mai.

KK's TRONDHEIMS-REDAKSJON:

Vi har vaktordning på kontoret
hver dag:

- mandag: 9.00-10.00
- tirsdag " "
- onsdag 10.00-11.00
- torsdag 16.00-18.00
- fredag 10.00-11.00
- lørdag 11.00-12.00

Derfor: ta kontakt i vakta eller
legg lapp i postkassa på ytre
kontor.

Unngå å ta kontakt med KK-folka
privat (unntak: krisetilfeller)
NB! sikkerheten.

Er det noe som brennhaster - så
ring KK i Oslo (02-69 47 70)
eller skriv en sak og send den
inn.

Husk at avisa går i trykken al-
lerede i 17-18-tida !

Trondheims-redaksjonen

LEDER:

1 MÅL FOR 17. MAI: 900 I DEMONSTRASJON

Det er gått mange år siden den småborgerlig revolusjonære Wergeland, samla folk til det første 17. mai toget. Dengang var det for å markere og styrke kampen for det revolusjonære kravet: Frigjøring av Norge fra det svenske aristokratiets åk.!

I de siste åra har revolusjonære og progressive forsøkt å gjenreise 17. mai som kampdag. Men sjøl om hånken er kasta og marsjen starta, er det et stykke fram før vi kan si at 17 mai er gjenreist. Ifjor gikk f. eks. bare 450 i vårt tog, og helt il noen få dager før toget herska det full forvirring i partiet om det blei tog eller ikke, og da kan en jo bare tenke seg hvordan masseobliseringa blei. I tillegg til forvirringa var det også motsigelser i partiet på riktigheten av demonstrasjoner på 17. mai.

På den andre sida har klassekampen utvikla seg kraftig det siste året. Og tross revisjonistenes prat om røyerdreining, mange har avslørt borgerskapets råtttenhet på de forskjellige områdene, ønsker å ta kampen opp, og beveger seg i retning oss. Ett tegn på dette er den kraftige økning i tilslutninga til f. eks. 8. mars toget. Dette er viktig å slå fast i utgangspunktet. Den objektive situasjonen tilsier et

demonstrasjonstog på 17. mai som minst er på 900 deltagere. Men for at vi skal klare det, må vi og våre venner kvitte oss med en del borgerlig slagg, studere og propagandere den politiske linja, samt sloss hardt mot alle mulige revisjonistvarianter.

17 mai: Boller og brus uten klasseinnhold?

For oss kommunister må det være en sjølsagt ting at måten og innholdet i feiringa av nasjonaldagen, har et klasseinnhold: Enten brukes dagen til å fremme borgerskapets interesser eller den brukes til å fremme proletarietets. I Kina brukes nasjonale høytidsdager til å forene de forskjellige deler av det arbeidende folket, de forskjellige nasjonaliteter samt praktisere proletarisk internasjonalsisme. I Noreg bruker borgerskapet dagen til å prøve å forgifte det arbeidende folket med borgerlig nasjonalisme, skjult i barnetog, boller og brus.

17. mai er dagen framfor alle for borgerskapet til å vifte med nasjonale faner og flagg, syngje nasjonale sanger, holde nasjonale taler osv. Men borgerskapets nasjonalisme er hyklerisk:

- Det er en nasjonalisme for å undertrykke klassemotsetningene, "Vi ere alle en nasjon vi med".

- Det er nasjonalisme som driver brutal undertrykking av den samiske nasjon.

- Det er en nasjonalisme som har gjort Norge til en del av det imperialistiske verdenssystemet som utbytter og undertrykker andre folk og nasjoner

- Det er en nasjonalisme som slett ikke verner nasjonen, men straks det er i borgerskapets interesser brukes nettopp til å ubdergrave nasjonens rettigheter og uavhengighet.

På SUKP's 19 kongress (1952) sa Stalin: "Før ble borgerskapet betraktet som nasjonens ledere, det forsvarte nasjonenes rettigheter og uavhengighet og satte disse ting "høyest av alt". I dag finnes ikke spor igjen av "det nasjonale

prinsippet". I dag selger borgerskapet nasjonens rettigheter og uavhengighet for dollar. Den nasjonale uavhengigheten og den nasjonale suverenitetens fane har blitt kastet over bord. Det hersker ingen tvil om at denne fane må reises av dere representanter for de kommunistiske og demokratiske partiene og bæres fram om dere vil være patrioter i deres land, om dere vil bli nasjonens ledende kraft. Det finnes ingen andre som kan reise denne fanen."

Det finnes en måte å feiere 17. mai på som fremmer proletariatets interesser. Det er å bruke dagen som en del av kampen for å forsvare nasjonen mot borgerskapets salg, mot ekspansjonisme fra borgerskap i andre land, som en del av kampen mot borgerskapets undertrykkelse av den samiske nasjon, mot borgerskapets utbytting av det arbeidende folk i andre land, mot borgerskapets utbytting av arbeidere fra andre nasjoner her i Norge. Kort sagt: Vi må være patrioter som "hever uavhengighetens og suverenitetens fane", vi må være proletariske internasjonister, som solidariserer seg med den samiske nasjon, med fremmedarbeiderne, med folk i den 3. verden. Det må være på dette grunnlaget kommunister feierer 17. mai. Det må også være hovedtrekkene i demonstrasjonstøtet. Kampen mellom de 2 måtene å feire 17. mai er ingen ting annen enn klassekamp mellom borgerskap og proletariat.

AVSLØR REVISJONISTENES HYLEKOR!

Det er blitt et fellestrekk ved de ulike revisjonistiske grupperinger i Norge at de enes i et hylekor over AKP's "snåbørgerskap og reaksjonære nasjonalisme." Vi veit at vi aldri skal undervurdere de revisjonistiske ideene. Vi har støtt på dem under 1. mai-arbeidet, og vi kommer i ennå større grad til å støte på dem under 17. mai mobiliseringa. 90 i tog på 17. mai er umulig uten å føre vellykkede slag mot revisjonistene. Samtidig er det sånn at nettopp det nasjonale spørsmålet er en utmerka arena for å ta et slag med

revisjonister. De har sien klasseinteresser å forsvare: Det sosial-imperialistiske borgerskapet i Sovjet.

SV'ere på SNM's landsmøte som blei avviklet nylig, var fullstendig desperat for å gå imot parolen "Svalbard er Norsk land."

Minigruppa FAF beskyldte i løpesedler før 1. mai AKP for å løpe det norske borgerskapets ærend ved å "fremme ekspansjonistiske krav på vegne av norsk kapital om annekasjon av Svalbard."

Minigruppa KUL, minipartiet NKP har sagt omtrent det samme.

Sjøl om påstanden er bare tull, er det såpass avslørende tull at det er verd noe oppmerksomhet. Ingen vil snakke om ekspansjonistiske krav, dersom vi er enig i at Svalbard er norsk. Ingen snakker om ekspansjonisme om vi fastslår at Lofoten er norsk. Videre alle veit at det ikke finnes noen Svalbard's urbefolning, en Svalbardsk nasjon. Men i begrepet ekspansjonistiske krav ligger det et krav om å flytte statens grenser på bekostning av et annen nasjon. Og vilken nasjon kan det være? Det eneste rimelige er et syn som sier at Svalbard er halvt norsk og halvt russisk, med grense sånn omtrent midt gjennom øygruppa. Da ville et krav "Svalbard er norsk" være ekspansjonistisk. Svalbard er halvt norsk og halvt russisk. Det er det egentlige innhold i revisjonistenes hylekor, når vi tolker dem i beste mening (de kan jo mene at Svalbard er helt Sovjet land). Rammene for denne artikkelen ville bli sprengt dersom den skulle behandle hvorfor Svalbard er norsk. Les de utmerka artiklene som har stått i KK om Svalbard.

Lista kunne også vært fortsatt med eksempel som Barentshavet, hvor rev. beskylder oss for å være krigshissere mens Sovjet med kanonbåter som forhandlingsmetode prøver å få innført helt nye internasjonale delingsprinsipper som gir dem svære og rike havområder i nord. Vi kunne tatt rev. sitt mer eller mindre åpne forsvaret for Sovjets brutale overfall og undertrykkelse av Tsjekkoslovakia. Demmers forsvaret for Sovjets ville krigertokter i Afrika, osv. osv. Alle disse eksemplene har med det nasjonale spørsmål å gjøre, og alle

standpunktene har samme klasseinnhold: Forsvare klasseinteressene til borger- skapet i den imperialistiske superma- kta Sovjet, og deres allierte i Norge. Og med så mange svin på skauen som den supermakta begynner å få, er det ikke vanskelig å forstå hvorfor det revisjonistiske hylekoret er så sam- stemt og så voldsomt. Tomme tønner ramler mest.

VER INTERNASJONALIST ! VER PATRIOT !

Sannheten er åpenbar for den som vil se etter den. Det er Sovjet som er ekspansjonistisk, som er ute etter å annektere deler eller hele Svaldbard lder av Barentshavet osv.

"Kan kommunister som internasjon- alister samtidig også være patrioter? Vi mener de ikke bare kan, men også må være det. Det konkrete innhold ipatriotismen bestemmes av de his- toriske villkår. Det finnes en "patriotisme" hos de japanske aggressorer og en Hitlers "patrio- tisme", og det finnes en patriotisme som vår".
KKP's plass i den nasjonale krig Mao 1938

Vi må kjemp mot all undertrykkelse, vi må forsvare oss mot alle forsøk på undertrykkelse, anneksjon eller imperialistisk ekspansjon

Vi må kjempe mot all nasjonal under- trykkelse, eller utbytting av andre folk og nasjoner som det norske borgerskap står for, vi må forsvare oss mot alle forsøk på nasjonal und- dertrykkelse, anneksjon eller ekspans- sjon som borgerskap i andre land retter mot den norske nasjon. Det er den prinsippfaste holdning til det nasjonale spørsmål.

LITT OM TOGET

Demonstrasjonen vil også gå breiere enn akkurat forsvaret av den nas- jonale uavhengighet og suverenitet. Demonstrasjonen 17 mai vil omfatte

- områder som: (+Svaldbard, Barentshavet)
- Mot undertrykkelse av samene
 - Solidaritet med fremmedarbeiderne
 - Solidaritet med folkene i andre land som kjemper mot imp. og fasc.
 - Språkparoler/Kulturparoler
 - Natur/miljøparoler
 - Demokratiske paroler/forby Norsk Front
 - Stopp Oljeutvinninga
 - Ingen boring nord for 62 breddegrad
 - Paroler mot Nato/Warsjapapakten.

Dette er bare en foreløpig oversikt Parolene er ikke endelig vedtatt, men lista ovenfor angir iallefall hvilke områder det skal være paroler på.

Dette kan ikke herske tvil om at de parolan som blir erist, er paroler langt flere enn 900 gjerne vil være med å støtte. Det er like klart at 17. mai er en spesiell dag som borg- erskapet har godt grep om, og at 300 i tog ikke kommer av seg sjøl, på tr oss av 8. mars og 1. mai. Ut fra 1. mai erfaringene må avd. sette sine målsetninger, og satse hardt på å nå dem.

FRAM FOR EN KRAFTIG 17.MAI FEIRING

N.B. Stort, kampfylt konfrontasjon smøte på det nasjonale spørsmål vil gå av stabelen ca. 10 mai. Da skal KUL og SV stå til rette for sine syn. Møte arr. av AKP og Sveinung Mjelde vil innlede fra partiet. SV og KUL skal nok tvinges til å stille motinnledere. Dette møte vil være en nøkkel i 17maimobiliseringa, samtidig som det blir lærerikt. Alle medl. må stille. Venner og symp. må mobili- seres.

17. mai ansv./DS

VENNSKAPSSAMBANDET NOREG-KINA

I Kina er det AKPs søsterparti som letar arbeidet med å styrke sosialismen. Kina er eit lysande eksempel på kva som kan utrettas under proletarietets diktatur. Kina er eit føredøme for den tredje verda, Kina vinn nye vener stendig kunnskap om Kina gir oss viktig informasjon om sosialismen og verkelshøve.

Kontakten mellom Kina og Noreg er på tre plan:

- 1) AKP og KKP, partikontakt
- 2) Vennskapssamb. Noreg - Kina mellomfolkeleg samband
- 3) Ambassadeutveksling, statsplan

Vennskapssambandet Noreg-Kina har idag snart 3500 medlem. Sambandet er ein politisk brei organisasjon, men med sektorisert rekruttering (over halvdel er akademikere) Vennskapssambandet har halde oppe organisasjonsarbeidet, men kan på ingen måte vera nøgd:

Medlemstalet er lite, samanlikna med den Kinainteresse som finns. Målet er å knytte alle Kinavener til Sambandet, slik at den kan vera ein brei masseorganisasjon. Sverige har satt seg som mål 50 000 medlem (idag 8 000). Det har aldri vore særleg harde kamper innafor sambandet, og arbeidet har vore for lite målretta og dårleg organisering av det jevne arbeid. Kina og VI spreies for lite, medlemsvervingar er ikkje aktiv nok, klassesammensettinga i sambandet for dårleg.

Partiet har sin part av disse tilhøve. Arbeidet i Sambandet er prioritert svært lågt. Ved visse høve har kontakten vore tilstades (eks. Minnemøtet og Kinaturene). Den låge prioriteringa er uttrykk for rangline i Partiets arbeid i vennskapssambanda med dei sosialistiske land. Oppsøking av det kollektive medlemsskap i Sovjetsambandet er eit viktig oppgjer med arbeideraristokratens klamme hånd. Propagandering for individuelt medlemsskap i sambandet Noreg-Kina er ein vilktig lekk for å få slike vedtak.

Landsmøtet i Vennskapssambandet la grunnlaget for eit oppgjer med

enda) feil inni sambandet. Men skal desse feil forsvinna, er det ikkje nok å setrale organ betrar seg. Også på det lokale plan må noko gjerast. Partiets Arbeidet i Vennskapssambanda må difor prioriterast like høgt som arbeidet i dei anti imperialistiske frontane. Det må arbeidast systematisk og kontinuerlig innafor sambandet, Og AKP må vera leiande i å rette på dei feila som er gjort.

Difor:

Minst 2 personar må gis i oppgåve å arbeide innan Trondheimsavdel. Alle Parti medlem bør teikna medlemskap i Sambandet. Partimedlem har eit ekstra ansvar for å fremma diskusjonane om Kim. Industriarbeidarar har eit ekstra ansvar for at Sambandets klasse-sammensetting betres.

Frå 29/3 og i sju veker deretter syner norsk fjernsyn ein god film serie frå Kina. Nytt høvet til å verva nye medlem.

Ha med deg eigne betalings blankettar.

Selg Kina og Vi. (siste nr. var om jordbruk, fiske, etc., neste nr. blir om arbeidslivet i Kina) Ta kontakt med Sambandet Postboks 1210

Kinayen

FRAMTIDA TILHØRER UNGDOMMEN!

Dette er et diskusjonsinnlegg om situasjonen i Rød Ungdom og partiets ungdomsarbeid. Etter min mening er partiets arbeid med ungdommen et viktig strategisk spørsmål: Enten vinnes ungdommen for revolusjonens sak eller så seirer de kontrarevolusjonære kreftene! Vi veit i dag at ungdommen er utsatt for voldsomme angrep fra borgerskapet. Vi veit også at ungdommen har mindre erfaring fra produksjonen, klassekampen og vitenskaplig forskning - noe som gjør at ungdommen letter kan ledes på villspor av reaksjonære popkultur, pornospekulanter og Høire- og AP-ideologer om at "ungdommen er for ung til å ta standpunkt" - "at ungdomstida skal nyttas til skolegang og morra". Revisjonistene har også lagt stor vekt på arbeidet blant ungdommen: De har sine egne ungdomsorganisasjoner - SU og KU. De har sin egen propaganda og satser stort på å lede ungdommen bort fra den revolusjonære veien over i reformisme, forsvar for statsmon. kam og sosial imperialisme.

ER UNGDOMSARBEIDET VIKTIG ?

Det er i dag både i partiet og ungdomsforbunda en tendens til å ta lett på arbeidet blant ungdommen. Det gir seg uttrykk i at ungdommen diskuteres lite, at vi har lite politikk på ungdommens kamper lite propaganda om ungdommen og legger liten vekt på utbygging av RU og NKS. - Her vil jeg konsentrere meg om RU.

Men hva sier Mao? Han sier bl.a:

"DET ER UNGDOMMEN SOM ER DEN MEST AKTIVE OG VITALE KRAFTEN I ET SAMFUNN. DE ER DE IVRIGSTE TIL Å LÆRE OG DE MINST KONSERVATIVE I SIN TENKNING" - og han sier videre:

"VI HÅPER AT DE LOKALE PARTIORGANISASJONENE PÅ DE FORSKJELLIGE STEDENE VI L HJELPE OG SAMARBEIDE MED UNGDOMSFORBUNDETS ORGANISASJONER OG TA OPP SPØRSMÅLET OM Å BRINGE SPESIELT VÅR UNGDOMS KRAFT TIL FULL UTFOLDELSE".

Jeg tror vi med sikkerhet kan si at partiet ikke i dag er i stand

til å "bringe vår ungdoms kraft til full utfoldelse".

All erfaring viser at Maos ord er korrekte. Ikke bare er ungdommen ei stor kraft - den er også ei militant kraft: Eks. - Fritidsklubb demonstrasjonen med 400 i tog for å stanse nedskjeringa av bevilgningene til Fritidsklubbene - demonstrasjonene på Stovner i Oslo - Hammersborg demonstrasjonen mot rivinga - T-baneungdommens militante markering mot politivolden og for fritidsklubb. Hvorfor greier vi ikke å mobilisere ungdommen mot undertrykkelsen?

ER DET DE YTRE FORHOLDA?

Noen påstår at borgerskapet har sløva ungdommen, at de ytre forholda gjør revolusjonært arbeid blant ungdommen særskilt vanskelig.

Jeg mener dette er fullstendig å smu sakene på hodet. La oss ta noen fakta:

- Ungdommen er utsatt for hard undertrykkelse: Skolepress, fratras fritidsmuligheter, mangel på arbeid, arbeidsløs ungdom får ikke trygd etc.

Er det ikke en lov som sier at: Av undertrykkelse reiser det seg motstand?

- Ungdommen er organisert i store masser. På Rundalen Yrkeskole går det 900, på de store gymnasene går det mange hundrede, på den tvungne ungdomsskolen går det tusener i alderen 13-17 år. Gir ikke dette oss nettopp enorme muligheter til å organisere ungdommen? På samme måte har vi Fritidsklubbene, idrettslagene etc. Min mening er at sjøl om borgerskapet prøver å sløve ungdommen og føre dem på avveie er de ytre forholda i vår favør!

DET INDRE GRUNNLAGET DET AVGJØRENDE.

Hva er svakhetene med RU i dag? Er RU helt elendig? Vi har en tendens til å moralisere over RUs arbeid, en tendens til å kritisere dem sønder og sammen. Det er klart at RU har store svakheter, men det er vi som har ansvaret. Jeg tror en viktig feil er at vi undervurderer vanskeligheten av

arbeidet blant ungdommen. Når vi skal hjelpe og lede ungdomsarbeidet må vi ha innstillinga: 90% av kaderen er bra. - Men hva er svakhetene? Dette er det særst viktig å diskutere slik at ei omfattende korrigeringsarbeid kan komme i gang. Jeg skal her ta for meg - den politiske linja

-kaderen

-organisasjon. Stort sett er det stikkord og strøtanker som må jobbes mer med.

DEN POLITISKE LINJA.

RU har ikke hatt et grundig oppgjør med det moderne revisjonistiske høireavviket. Jeg mener høireavviket på linjespørsmål står skarpt.

a. SU. Flere RU-ere jeg har snakket sier rett ut at de "har ikke peing på SU". Ledende RU-ere har bare overflatisk grep på opportunisten og deres organisasjoner.

b. Imperialismen. Ru spiller en alt for liten rolle i solidaritetsarbeidet og kampen mot imperialismen. Min erfaring er at ungdommen lett lar seg mobilisere til solidaritetsarbeid. Særst viktig i dag er kampen mot supermakta Sovjet og forsvaret av suvereniteten på Svalbard, Barents havet. Ungdommen er ei viktig kraft nettopp i dette arbeidet.

c. Synet på ungdommen. I RU råer det en ide om at AKP(M-L) er alt og ungdommen ingenting. Eldre RU-ere ønsker bare å komme fortrest over i partiet. Det gir seg også uttrykk i "venstre"-linje som sier at skoleungdommen er lite å satse på. Det er arbeiderungdommen som er deres org. Dette er ei revisjonistisk linje. Kjenner vi ikke igjen den i Samorg? Her dreier alt seg om fagbevegelsen, og gamle folk. Ungdommen er for dem ikke noe verdt og har bare å være takknemlig. Min erfaring er at skoleungdommen er ei militant kraft. Jeg mener også det må satses mye på ungdomsskolene og fritidsklubbungdommen. Jeg stiller spørsmålstegn til om ikke dette området har vært prioritert for lavt i forhold til yrkesskoler og gymnas?

d. Synet på teori.

Ru legger i dag stor vekt på rekrutering. Men hovedmetoden er "direkte rekrutering". Etter min mening er det ei linje som undervurderer ungdommen og som gjør det hele til et

spørsmål om praksis. Sjølsagt må vi rekrutere til RU direkte. Men, skal RU-erne bli virkelige røde ungdommer i massen må de kjenne politikken. De må vite hva opportunisten er, må kjenne arbeideraristokratiet, statens klassekarakter, sosialimperialismen etc. RU er ikke noe miniparti - men uten grep på teorien blir det lite kampkraft i ungdommen.

KADEREN.

Ledelsen i RU har etter min mening dårlig røtter i massene. Ofte er de eldre, de omgås hverandre på sektersk vis, de foretar ikke tematiske undersøkelser i ungdommen. Masselinja er et nøkkelspørsmål. Typisk er det at mange av RUs ledere ikke kjenner hvordan ungdommen er undertrykt, vet ikke hvilke paroler som skal stilles, kjenner lite til fiendes politikk etc. Dette har vi merka godt i I. mai-arbeidet hvor RU-erne ofte ikke har greid å utforme lokale paroler for sin skole eller arbeidsplass.

-Et annet særtrekk er mangelen på militans og offensiv stil. RUs propaganda spres dårlig. Det kjøres ikke fast med stands. Det lages noen få aldri demonstrasjoner for ungdommen. F. eks. var det ikke RU som dreiv fram Fritidsklubb-demonstrasjonen. Et er min mening er det tallrike saker som ikke blir lagt fram som kamper på, saker som kan samle folk til massedemonstrasjoner. RU må nå stille seg den oppgava!

ORGANISASJONEN.

Mao sier i Noen spørsmål vedrørende me tode for ledelse. "MENS PERSONER I MASSENE ER AKTIVE, UTEN BESTEMTE LEDENDE GRUPPE TIL Å ORGANISERE AKTIVITETEN DERES PÅ EN RIKTIG MÅTE, VIL PÅ DEN ANDRE SIDA IKKE SLIK AKTIVITET VARE LENGE VED, FØRES FRAM I RIKTIG RETNING ELLER HEVES OPP PÅ ET HØIERE NIVÅ." - Det er trefter noe av kjerna i RUs organisasjon. Det mangler at fast grep fra den ledende kjerne. Dette fører til mer av løping, møter, rot. Liberalismen er et stort problem i organisasjonen som styrkes av slikt rot. På dette området må partiet komme inn på en mer direkte og aktiv måte.

OPPSUMMERT.

Jeg har trekt fram svake sider. Men mye tyder på framgang. La oss korrigere det svake ved det sterke og med erf ringer til neste nr.

STORTINGSVALGET-HOVEDOPPGAVEN FRA SOMMEREN AV!

Stortingsvalget skal kjøres som en stor massekampanje. Som i Mai-blir det et slag hvor vi konsentrerer store krefter for å slå fienden. Dette slaget må planlegges nøye og vi må derfor ha grundige avdelingsmøter om hele opplegget, avvik fra tidligere valg, den politiske linja og organiseringa.

STUDIER TIL MØTET.

Som studier til møtet foreslås:

1. TF April 77.
2. Fram Kamerater Mai 77.
3. Lenin-bind II "Venstre"-kommunismen. Avsnittet: Bør man delta i de borgerlige parlamentene?

Innlederen må legge stor vekt på avvik fra tidligere valg og betydninga av valget. Målet med møtet er å få enhet omkring den politiske linja vi går til valg på og måten vi organiserer på. Styrene må velge en valgansvarlig. Han skal innlede på møtet og oppsumere diskusjonene. Denne skal godkjennes av styret og rapporteres til parti-ledelsen

FORSLAG TIL SPØRSMÅL.

I. Hvilke avvik har vi hatt i tidligere valg. Diskuter dem. Diskuter særskilt

- om det er riktig å stille til valg når skal vi ikke stille?
- er det riktig å propagandere for AKP(M-L)? Er ikke dette sekterisme?

2. Organisering og målsetting.

- Er du enig i måten RV skal organiseres på nå i forhold til -75?
- Skal vi satse mye på å få delta i valg. Bør det kjøres kampanje på dette spørsmålet?

-Hvordan skal 21. august og 9. september kjøres i forhold til valget?

-Hvilke mål skal vi stille oss?

1973: N.Tr:249 S.Tr:654/535
 1975 S.Tr:826 (Tr.heim)
 1977 ?

Hva er ellers viktigste mål med valget? Har det betydning å få mye stemmer?

V. l. ansvarlig i DS.

HOLD EN KOMMUNISTISK STIL I DET ØKONOMISKE ARBEIDET-VAR OPPMERKSOM PÅ FAREN FOR KORRUPSJON!

Mao sier bl.a om en kommunist at.. "Han må vise større omsorg for partiet og massenes interesser enn for en enkelt persons interesser, ha mer omsorg for andre enn seg sjøl. Bare et glitt menneske er verdig til å kalles kommunist". Og videre står han om disiplin: "Ta ingenting-ikke en eneste liten pil eller trådstubb fra massene"

Kamerater! Følger vi Maos linje for en kommunistisk stil i alt arbeidet vårt vil vi snart vinne massenes tilitt og være i stand til å lede arbeiderklassen fram mot den sosialistiske revolusjonen. Dette gjelder også de økonomiske arbeidet vi driver i partiet i frontene ute blant folk. Mange av kameratene har ett felles trekk med borgerskapet-de forvalter store pengesummer (Som kasserere i froter, etc. Det hender vi leses i de borgerlige avisene om folk som begar underslutt. Kan dette skje i våre rekker? Vi kjenner ingen eks. på at kommunister har stukket av med penger, det vi har eksempler på at kommunister behandler arbeiderklassens penger på en retteløs måte. Generelt er det blant mange kamerater for liten forståelse for hvilke verdier vi forvalter. Blant hvilke folk slår slike tendenser lett est ut? -Jo-borgerskapet. Ingenting er mer naturlig for en borger enn å snylte på folk. Og hvor står slike tendenser svakest? -Blant proletariatet.

HVORDAN KAN KORRUPSJON OG UNDERLAG SKJE?.

Vi har oppsummert fra LM at den borgerlige ideologien har grobunn midt i våre rekker. Og det er borgerskapets representanter som fraviker de kommunistiske prinsippene vi har for behandling av arbeiderklassens penger. Mange folk har gitt oss store pengebeløp i streikestøtte, rotasjonsstrykeri, internasjonalt solidaritetsarbeid etc. Massen har vist oss tillit og millionvis av kroner har gått gjennom våre hender.

8. MARS

Dette innebærer muligheten for underlag og korrupsjon. Dette behøver ikke nødvendigvis bety at penger puttes direkte i egen lomme. Dette er bare en form. Mer fordekte former er mer vanlig. Noen kamerater har kanskje dårlig råd-da er det lett å låne av kassa for å "betale tilbake når lønninga kommer". Andre er glemsomme og roter. Noen hundrede kroner innsamla til rotasjonen blir liggende i noen måneder før de blir sendt. Eller i verste fall: Pengene blir aldri sendt. Dette er ikke annet enn underlag. Å "låne" penger av kassa uten å ta det opp er rein korrupsjon. Tenk hva slikt kan bety om det skjer i større omfang? -Tenk på Jøtulstreiken der det ble samla inn syv pengesummer fordi arbeiderne trengte dem. Hvilke konsekvenser kunne det ikke fått om pengene ikke var kommet fram! Streiken ville gått til helvete-borgerskapet hadde fått en lett seier. Kameratene bør diskutere hva korrupsjon og underslag er. Særlig er dette viktig for alle som har tillit verv i lag og fronter. Men det gjelder hver enkelt!

Studer Maos sitater om "OPPBYGGING AV LANDET VÅRT MED FLID OG SPARSOMMELIGHET". -Ta kamp mot lettvtint behandling av massenes penger. Innfør stilen med regnskap, planer og kontroll.

Kasserer i en aksjon.

(Redaksjonen har korta inn noe)

SEIER FOR KAMPLINJA 8. MARS!

1400 i tog 8. Mars var en stor seier for kvinnekampen og en overoppfylling av partiets kampmålsetting på 1200. Det er en seier som vi i framtida skal bruke som eksempel på at det nytter når vi setter inn kreftene.

HVORFOR GIKK DET SÅ BRA?

Hovedårsaken til framgangen er korrigeringa av den politiske linja. I tillegg kommer ei riktig organisering av arbeidet.

POLITIKKEN.

8. Mars var et stort skritt i retning av korrigering av høireavviket. Den vist at partiets forståelse for kvinnekampens strategiske betydning har økt kraftig. Som Stalin skreiv i 1925: "Skjebnen til den proletariske makta avhenger av om kvinnes reserve kommer til å være for eller mot arbeiderklassen". Det viser at sosialismen ikke kan seire uten støtte fra halvparten av befolkninga-kvinnene.

8. marsarbeidet avdekket store kvinnesekteriske avvik-det ble sett på som den kvinnelige kaderens oppgave. Mange mannfolk så ikke 8. Mars som sitt ansvar og tenkte at det bare var kvinner som skulle mobiliseres. Typisk tankegang: "På min arbeidsplass kan jeg ikke gjøre noe for der er det jo bare mannfolk"

Vi hadde ei riktig politisk linje for 8. Mars som bygde på dagskampen samtidig som vi avgrensa oss fra revisjonismen ved å stille strategiske paroler som: "Kvinner krever rett til arbeid"-og-"Kamp mot all imperialisme og fascisme". Vi kan trekke paralleller til den kvinnebevegelsen Mao starta på grunnlaget: "Kamp mot snørte føtter og imperialisme"

Og Petrograd 8. mars 1917 der arbeiderkvinnene demonstrerte mot sulten, krigen og ~~fascismen~~ tsarismen og utløste streik blant 200.000 arbeidere.

LOKALE PAROLER.

8.Mars var et gjennombrudd på å mobilisere på lokale paroler. Det var også flere lokale aksjoner rundt omkring i byen. I løpet av 8.marsarbeidet økte forståelsen for de to linjene i kvinnekampen kraftig. Likevel var den politiske hovedsvakheten for dårlig grep om de to linjene. Vi hadde for dårlig grep om revisjonismen i kvinnearbeidet - spesielt på dagskampen.

Når samarbeidstoget sa: "Fortsatt kamp for sjølbestemt abort" var manges reaksjon at dette ikke var så forskjellig fra vår parole: "Sjølbestemt abort nå". Dette skyldes delvis at vi så de to togene som en kamp mellom kvinnegrupper og ikke som en kamp mellom revisjonismen og oss. Det er klart B&R er mot sjølbestemt abort nå nettopp fordi SV hindrer det ved sitt svik.

En annen viktig årsak til at vi ikke greide å avsløre revisjonistene skikkelig var at grepet om grunnlaget for kvinneundertrykkinga var for dårlig. Vi hadde et teoretisk grep, men evna ikke å omsette teorien til praksis.

Hovedsvakheten var taktikken.

Hovedsvakheten i arbeidet var taktikken. Vi greide å skape forvirring i Samarbeidskomiteens rekke i starten og gjorde dem motløse. Men i hovedsak brukte vi taktikken med at de får jobbe på sinkant så jobber vi på vår.

Vi hadde en st illtående borgfred med dem og tok stort sett ikke kamp med dem før de kom med utfall mot oss. Vi hadde også tendenser til å undervurdere dem fordi de ikke gjorde seg åpent gjeldende i avisene, på gata og lærestedene. Vi overså det avgjørende faktum at revisjonistiske ideer fins overalt og må bekjempes enten de står fram i organisert form eller ikke. Undervurderinga av kampen mellom de to linjene førte til at en del folk gikk i feil tog fordi vi ikke hadde greid å avsløre det. Vi burde taktisk sett hatt 3-4 kjernepoeng som vi skulle ha kjørt skikkelig offensivt på, og kledde samarbeidstoget fullstendig nakent. F.eks. "Hvorfor vil ikke dere ha gratis daghjem?" - "Hvofor vil ikke dere at folk skal stille lokale krav?".

MYE BRA ORGANISASJONSARBEID.

Vi hadde ei riktig politisk linje for organisering. Gjennom de lokale 8.marsgruppene evna vi å gå bredt ut og mange uavhengige er knytta sterkere til den progressive kvinnebevegelsen og partiet. Gjennom de lokale gruppene greide vi også å utløse massenes skaperevne. Det ble laga mange lokale løpesedler og det har vært livlige diskusjoner i gruppene.

Vi unngikk Byråkrati med stor-komiteer og undergrupper osv. Organisatorisk var kontakten mellom lokalgruppene og 8.marskomiteene for dårlig. Kontoret kunne ha fungert mye mer som et politisk sentrum og ikke bare praktisk-teknisk.

UNDERVURDERTE PARTIETS ROLLE.

Vi hadde et avvik på å undervurdere partiets rolle i organiseringa, noe som viste seg bla. ved at det stort sett var kvinnekader som jobba. Vi hadde også et avvik på at alt skulle kjøres gjennom fronten etc. "Jeg kan ikke starte 8.marsgr. på min plass for der er det ikke noen KP".

Etter det første åpne 8.marsmøtet var ei uavhengig i 8.marskomiteen mektig imponert og begeistra over at komiteens innsats hadde gitt så store resultater! Vi veit at uten partiets innsats hadde dette møtet ikke blitt særlig stort. Likevel har vi tendenser til å glemme at det alltid er partiet som heile tida må gå i spissen.

Spørsmålet er om ikke partiet også skulle markert seg mer politisk i forbindelse med 8.mars.

Kamerat i ledelsen av 8.marskom.

DS/TRØNDELAG:

FORDOBLING AV MEDLEMSTALL I 1977!

Partiet har nettopp avslutta en vervekampanje, og som dere vet med heller dårlig resultat. Vi nådde bare 60% av en målsetning som ikke var særlig høy. Likevel er det et objektivt faktum at mulighetene var til stedet, ikke bare for å nå målsetningen, men til og med for en kraftig overoppfylling.

- Vi hadde langt flere på sirkel enn målsetninga for vervinga.
- Se på det store antall KK-abbonenter (ett abb. er som regel flere faste lesere)
- Vi har et stort antall uorg. aktivister i fronter, 8.-mars, folk som systematisk støtter pengeinnsamlinger til streikende arbeidere, osv.
- Det blir stadig flere som støtter klassekamplinja i klubber og foreninger.

Lista kunne vært lengre, og alle eksemplene viser at skjerpa klassekamp uvegerlig fører til at stadig flere ønsker å bekjempe borgerskap, undertrykkelse og utbytting. Det er kommunistan sin oppgave å bygg på disse ønskene og sørge for at ikke bare partiet, men også de andre M-L organisasjonene vokser kraftig. Å ikke gripe dagen, er høyrepolitikk. La oss derfor dristig og revolusjonært kaste kreftene inn på å doble medlemstallet i alle ML-organisasjoner i distriktet i løpet av 1977.

8. ma. 1978 : 2500 i tog?
1 mai 1978 : 3500 i tog?

Mange kamerater forstår ikke den enorme betydninga av at partiet og de andre ML-organisasjonene styrker seg tallmessig. Følgende argumenter var vanlige å høre som begrunnelse for forrige vervekampanje: "Vi er mange nok til å klare oppgavene i dag, men i en generalstreik strekker vi ikke til." Eller: "Partiet er ikke tilstrekkelig utbygd til å

kunne spille den rollen i den nasjonale frigjøringskrigen, eller revolusjonen, som det må". Slike argumenter er sjølsagt delvis rett (Vi er ikke mange nok til å løse våre strategiske oppgaver), Men de er delvis fullstendig feilaktige også, fordi de fullstendig ser vekk fra partiet som nettopp kjerna og en drivkraft i den norske revolusjonen.

"Kinas kommunistiske parti er kjerna i ledelsen for hele det kinesiske folk. Uten denne kjernen kan sosialismens sak ikke seire."
Sitatboka s. 2.

Hva ville årets 8.-mars feiring vært uten AKP og de andre ML-org.? Hvordan ville kamplinja stått i fagbevegelsen uten partiet? Hvordan hadde støtta til folkene i 3. verden vært uten partiet? Igjen kan lista uten vansker gjøres lengre, og det er heller ikke vanskelig å svare på spørsmålene. Det er bare å gå 5 - 10 år tilbake i vår egen historie, eller å sammenligne med land uten sterke kommunistiske bevegelser for å finne at svaret er som Mao sier "partiet har vært kjerna i ledelsen."

Tenk så igjennom spørsmålene under den forutsetning at vi var dobbelt så mange kommunister. Hva ville årets 8.-mars feiring vært da? Skal vi si 2500 i det rette toget og 400 i det gale? Hvordan ville kamplinjastått i fagbevegelsen? Det er iallefall klart at vi mange steder ville tatt et avgjørende sprang fra å være en betydelig mindretallsbevegelse til å bli en betydelig flertallsbevegelse. Tenk gjennom deres eget kampområde. Hvor mye mer kunne ikke vært utretta med dobbelt så mange kader?

REKRUTTER SPESELT FRA PROLETARIATET.

Legg merke til, kamerater, at borgerskapet har vært nødt til å endre både innretting og innhold i sin hets. Den er ikke lengre alenn studenthets og latterliggjøring, men blodig alvorlig, retta inn mot viktige møter i fagbevegelsen, tillitsfolk, arbeidere i streik. Hetsen er blitt borgerskapets våpen for å bekjempe kamplinja i arb. klassen.

FORDOBLING AV MEDLEMST..... forts.

"...Det er bra om vi angripes av fienden, for det beviser at vi har trukket en skarp skillelinje mellom fienden og oss. Og enda bedre er det om fienden retter ville angrep mot oss og tilsverter oss fullstendig uten å tilkjenne oss en eneste god egenskap. Dette viser at en ikke bare har trukket en skarp skillelinje mellom fienden og oss, men at vi også har oppnådd en hel del i vårt arbeid." SITATBOKA s. 17.

Hva er det vi har oppnådd? Jo, vi er kommet et stykke på veg i å skape et proletarisk bolsjevik-parti, både politisk og organisatorisk. Og dette betyr igjen at vi for første gang virkelig har mulighet for storstilt rekruttering fra proletariatet. La oss gripe også den sjansen!

HVA MED ANDRE OPPGAVER?

"Skal vi bare drive rekruttering framover?" spør noen kamerater. "Vi har mange andre oppgaver også." Det er sant at vi har mange oppgaver og stadig får flere. Men å stille dette opp mot storstilt rekruttering er ikke en linje for å styrke alle disse andre oppgavene, men for å svekke dem.

"Skal vi overvinne vanskene, vinne seier over fienden og bygge det nye Kina, må det kommunistiske parti utvide sine organisasjoner, åpne dørene for de brede masser av arbeidere, bøndene og den aktive ungdom som er virkelig revolusjonære,.....". Fra KKP's plass i den nasjonale krigen av MAO. (mine understrekning).

Den storstilte innsatsen for å rekruttere til partiet og ML-bevegelsen, må betraktes som en forutsetning for å sette den politiske linja bedre ut i livet.

MOT ALL SEKTERISME.

Sekterismen i kaderspørsmål har hindra mange bra kamerater fra å bli rekruttert. Dette blei slått fast i en artikkel i forrige FK (mars). Uten oppgjør med sekterismen, ingen dobling av medlemstall! La oss fra nå av stå på følgende hovedlinje: alle som har gått på sirkel i 76/77, alle 8. mars-aktivister, alle 1. mai-aktivister, alle RV-aktivister, alle uorg. på sommerleir skal spørres om å bli medlem/gå på sirkel! Unntakene skal vedtas av avdelinga.

Alle i avdelinga skal kampanjemessig jobbe med rekruttering, ikke bare enkeltpersoner.

Styret i avdelinga har ansvar for å gå i spissen og lede avdelingsvise rekrutteringskampanjer. Drøyer det, så kritiser styret for å sabotere rekrutteringa. Fra nå av og framover vil vi komme med hyppige verve-rapporter her i KF. Men for at disse og hele vervekampanja for den del skal bli bra, må alle medlemmer delta. Jeg vil derfor oppfordre avdelinger, styrer og medlemmer om å sende inn erfaringer fra vervekampanjer, motsigelser i arbeidet o s.v.

Oppgaven med å doble medlemstallet til ML-organisasjonene er en kjempeoppgave og en stor utfordring, som samtidig inneholder muligheter for raske og store framganger på en hel rekke andre områder. Den entusiasme målsettinga er blitt møtt med ute i partiet viser at den er i overensstemmelse med et stort flertall av partikadrenes ønsker.

GÅ BREDT OG DRISTIG UT!

FRAM FOR FORDOBLING I 1977!

VERVEANSVARLIG/DS.

STORTINGSVALGET 1977

Er valg lite viktige hendingar for revolusjonære parti? Er det noko me bør bruka lite krefter på. Ein del kameratar meinte det i samband med valget i 1975. Kva seier Lenin om dette spørsmålet? Eit av dei meir kjende sitata går på at sålenge parlamentet ikkje er avslørt i arbeidarmassane så er det kommunistane si plikt å stilla opp til valg. Valgkampanja i 1906-07 i Sovjetkarakteriserte Lenin som umåtelig viktig for den revolusjonære rørsla. I artikkelen "Om betydninga av St. Petersburg-valga" sier han: "Same kva som blir resultatet av valget så korrigerer ikkje vera minste tvil om at St. Petersburg valga i 1906-07 alt nå betyr ei viktig, sjølstendig etappe i historia til den russiske revolusjonen. Valgkampanja i St. Petersburg har vore eit klart framsteg for revolusjonen, for det første fordi ho har klargjort kor dei ulike partia står i høve til kvarandre og avslørt standpunkta (og dermed interessene og heile den politiske situasjonen) til dei ulike klassane. For det andre har valgkampanja vore ei stor, offentlig massehending. Ho har tent som ein praktisk test på dei forskjellige svar som har blitt gjevne på det fundamentale spørsmål om den sosialdemokratiske (les: revolusjonære) taktikken i samband med den russiske borgarlege revolusjonen."

I "Venstre kommunismen..." seier Lenin:

"... tikk - og det den skarpaste og mest hensynsløse og uforsonlige kritikk - bør ikke rettes mot parlamentarismen eller det parlamentariske arbeid, men mot de førere som ikke forstår - og enda mer mot dem som ikke vil - utnytte parlamentsvalgene og parlamentstrribunen på revolusjonært og kommunistisk vis. Bare en slik kritikk - som naturligvis må være forbundet med at de udugelige lederne blir jaget vekk og erstattet med dugelige - fører til et nyttig og fruktbringende revolusjonært arbeid, som på samme tid oppdrar "førerne" slik at de blir arbeiderklassen og de arbeidende masser verdige, og massene slik at de lærer seg å orientere seg riktig i den politiske situasjon og å forstå de ikke sjelden meget kompliserte og flokete oppgaver som oppstår av denne situasjon."

Dette er reine ord for pengane om kor viktige valga er for det revolusjonære partiet. For borgerskapet og alle dei borgarlege partia er valget ei viktig hending. For dei er valget ein voldsom politisk offensiv for å finmela kapitalismen og borgardiktature, og gi folk

illusjonar om parlamentarismen. Det er klart at perioden før valgkampen er ein periode då folk er spesielt opptekne av politikk.

Å la vårt apparat gå for halv maskin i den perioden vil vera å svika vår oppgave og la massane stå att opne for den borgarlege propagandamaskinen.

Det er som Lenin seier at eit valg er eit einestående høve til å klargjera for massane klassekarakteren til dei ulike partia og til å ta opp dei fundamentale spørsmåla i den revolusjonære strategien og taktikken. Vidare sier han: "Valga er ikkje ei politisk verksemd for seg sjøl, ikkje ein freistnad på å vinna valet gjennom alle slag lovnader og deklarasjonar. Først og fremst er det eit særskilt høve til å representera dei grunnleggjande krav og det prinsipielle synet til det revolusjonære proletariatet."

Ei hovedoppgave for oss må bli avsløring. Mange konkrete døme på korleis borgardiktaturet fungerer, korleis parlamentarismen fungerer som redskap for borgarskapet. Ellers blir oppgava å mobilisera rundt nokre få viktige kampkrav.

KORRIGERING AV HØGRELINA FRÅ TIDLIGARE VALG.

I 1973-valget hadde me ei alvorlig høyrelinje i høve til SV. Me la ned kampen mot revisjonismen for å få til ein allianse. Dette må rettast opp. SV/NKP er taktiske hovedfiendar. Alle høve til å avsløra dei teoretisk og på konkrete saker må utnyttast. Me må også vera på vakt mot vulgariseringstendensane av kritikken som me såg i 1975.

Partiet må kjørast i framgrunnen på ein annan måte enn ved tidlogare valg. Me har nå i nokre måneder framover ein politisk situasjon utanom det valige til propaganda for det proletariske partiet, til å verva folk til partiet. Dei fundamentale spørsmåla i den revolusjonære strategien må kjørast fram for full musikk: DEN SOSIALISTISKE REVOLUSJONEN OG PROLETARDIKTATURET.

ORGANISERINGA

Å driva valgkampanje på revolusjonært vis som er Partiet og arbeiderklassen verdig er ei krevjande oppgave. Det krevst innsats, politisk mot og ikkje minst fantasi til å finna dei rette arbeidsmetodane.

STORTINGSVALGET, forts.....

Frå sommaren av blir valgkampen hovedopp-
gåva. Og frå sommerleirane av skal han dri-
vast som ei intensiv kampanje. Arbeidet må
organiserast mykje godt som 1. mai arbeidet.
Me må byggja opp RV-grupper som driv propa-
gandaarbeid på valget, verving til studie-
sirkklar og skaffa abonnentar til KK.

Akkurat nå står me i startfasen. Spørsmålet
om korleis lista skal sjå ut blir diskutert.
Straks, 1. mai er over må partikameratane
begynna å bu seg til valget. Det er viktig
å studera klassikarane og partiet sin propa-
ganda på valg. Uhyre viktig er det og at
kamaratane skjerper fantasien sin på kva
metodar som er dei beste i valgkampen.

STUDIER: Lening: Om valgtaktikk.

" Venstrekommunismen som
kommunismens barnesjukdom.
(Kapitla om parlamentarisk
arbeid).

" The significance of the St.
Petersburg elections. (band
12, collected works).

- Arbeiderklassen og valgene 1975.
(OKTOBER FORLAG).

- AKP si første valgavis.

Lenin: Den proletariske revolusj-
onen og renegaten Kautsky.
S.29-62.

HOLGER.